

א-לוהים שומע

התוקף: "תצעקי עד מחר, אף אחד לא שומע אותך".
האישה: "א-לוהים שומע אותי".

כך אמרה אזרחית מרהט לאחד מאלה שתקפו אותה ואת בנות משפחתה באלימות ובאכזריות במאחז גבעת רונן, כאשר נכנסו לשם בטעות באוגוסט 2024.

מה זה אומר "א-לוהים שומע" לנוכח האימה והזווערות? מה הכוונה "א-לוהים שומע" כאשר אף אחד לא שומע?

הבנה זו של דבריה חילחלה בי: יש טוב, יש חמלה, יש צדק, יש א-לוהים, הערכים האלו קיימים ונוכחים ואינם נעלמים, גם אם קולם לא נשמע במציאות כרגע.

העובדה שאנו במלחמה אינה אומרת שאין שלום; העובדה שיש אפליה אינה מוחקת את השוויון; העובדה שאין צדק לא אומרת שאין צדק.

בראש השנה אנו ממליכים מחדש את א-לוהים, את הטוב שבעולם, את הצדק, הדין והחשבון והחסד.

קול השופר הולך מסוף העולם ועד סופו; קול האיל, קולו של יצחק, קולו של ישמעאל, קולן של שרה ושל הגר, קול השבר, קול הצעקה; קולם של החטופים, של המשפחות השכולות, של הפצועים בגוף ובנפש.

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו: "רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְתַבְרִי לְבָא עֲנִינָא"; "הרחמן העונה לשבורי לב - עננו".

אמן.

הרבה אמירית רוזן

אתה בחרתנו מכל העמים

וגם הם בחרונו מכל העמים
לְהַשְׁמִיד, לְהַרְג, לְאַבֵּד
לְאַנוֹס, לְרַצַּח לְבֹז
לְשַׁקֵּר, לְהַשְׁמִיץ, לְהַעֲלִיל

אֶהְבֶּת אֹתָנוּ וְרַצִּית בָּנוּ?

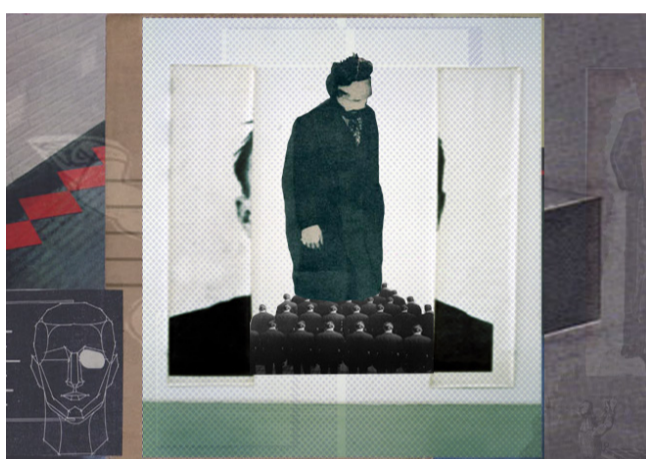
עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדֹשְׁךָ

עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֹדְךָ.

מְלַךְ עַל כָּל הָאָרֶץ

עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד, וְהוֹשִׁיעֵנוּ

צביה ויסברגר (פרח רבנות)

שלומי צ'רקה | המקריב הקורבן והמזבח

בין מקריב לקורבן, בין מזבח לקהל דומם - ניצבת השאלה על מקומו של האדם מול הדין, האם כעד, כמקריב או כנקרב

זכרונות

אתה זוכר הכל; תולדות העולם ותולדות האדם, מעשינו והדרכים שהנחו אותם, קולות בחירותינו.

אנחנו זוכרים עם תנועת רגשותינו והעקבות שההיסטוריה השאירה בנו.

הויה, מקור כל דבר, נתת לנו את זיכרון הזמן והאפשרות להעבירו הלאה.

בחכמתך האינסופית צייתנו לזכור.

יהי רצון שנעשה כדמותך, נזכור את ההיסטוריה, את טעויותינו, את נדודינו, את הפצעים העצומים. נזכור את אחריותנו לדורנו ולדורות הבאים, לשמור ולקדש חיים, לבקש צדק גם כאשר זה עולה לנו, ולרדוף שלום גם כאשר הכאב חזק מדי.

נזכור את הטוב, את הרגעים השמחים, את כל מה שחווינו ואהבנו ומה שעוד אפשר בדרכים של אנושות בדמותך.

נזכור שבדמותך גם אחרים נוצרו, ושכולנו משאירים עקבות בעולם. עקבות זיכרון, ממה שאמרנו, עשינו, שתקנו.

הזיכרונות עוזרים לנו להיות בעולם לא כדי לשנוא, לא כדי להתנקם, לא כדי להנציח קרבות שאינם שייכים לנו. הזיכרונות נוכחים כדי ללמד אותנו לעשות טוב יותר, לדאוג, לאהוב ולברך.

זכור אותנו ולמד אותנו לזכור אותך.

אנה הופר (פרח רבנות)

ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם

כיצד השמות של הקב"ה / בעל הרחמים / השכינה משפיעים על אופן ההתקשרות שלנו איתו? לאילו שמות אתם מתחברים? אלה שהזכרת או אולי, שוכן מרומים? אבינו מלכינו / אימנו מלכתנו? דיין אלמנות? אמא עילאה? פוקד עוון? אל קנא ונוקם? יודע מחשבות? מי שענה?...?

במהלך הסליחות ותפילות המחזור אנחנו נחשפים לריבוי פנים של התגלות. מה מן הכינויים הללו תבקשו לאמץ לעצמכם השנה? על איזו דמות של הבורא תבקשו להתרכז? עם איזה דיוקן תבקשו להתעמת ולהתאמת?

לפני שנתיים בחרתי "אל אמונה" ובשנה שעברה "חי וקיים". כאן ביקשתי לרכז את עבודת הנפש שלי.

אני עוד לא יודעת מה אבחר השנה. ואתם? ואתן? מה תבחרו לעבודת הנפש שלכם או שלכן?

הרב ד"ר ר' מימי (מרים שרה) פייגלסון

ברכת שנה חדשה - סימני דרך

לכל אחד מאיתנו יש סימני דרך ייחודיים. אני מזמינה אתכם להצטרף אליי ולגלות את הסימנים האישיים שלכם. חלק מסימניי חוזרים מדי שנה, וחלקם מתחדשים ומפתיעים!

אננס: "אל תקרי אננס אלא: אנא, נס!"

אילו ניסים תרצו להזמין לשנה החדשה?

ואולי בראש השנה הבא כבר תוכלו לשתף בסיפורי הניסים שחוויתם.

ולשנה זו במיוחד: האם תרצו לאתר, בכתבות שפורסמו, מאכלים אהובים על החטופים ו"לסמן את המקום שלהם בשולחן" בעזרת המאכלים הללו?

ולבסוף - איך מוצאים את הסימנים?

אפשר להזמין כל אחד מבני הבית או האורחים להביא סימן אישי. או, בזמן קניות החג, לאפשר לכל אחד לשוטט בסופר או בשוק ולגלות איזה סימן "קורא להם".

אני מאחלת לכולנו שנה מלאה בסימנים מבורכים אשר יאירו לנו יחד את הדרך.

הרב ד"ר ר' מימי (מרים שרה) פייגלסון

סרדין: "אל תקרי סרדין אלא סר-דין".

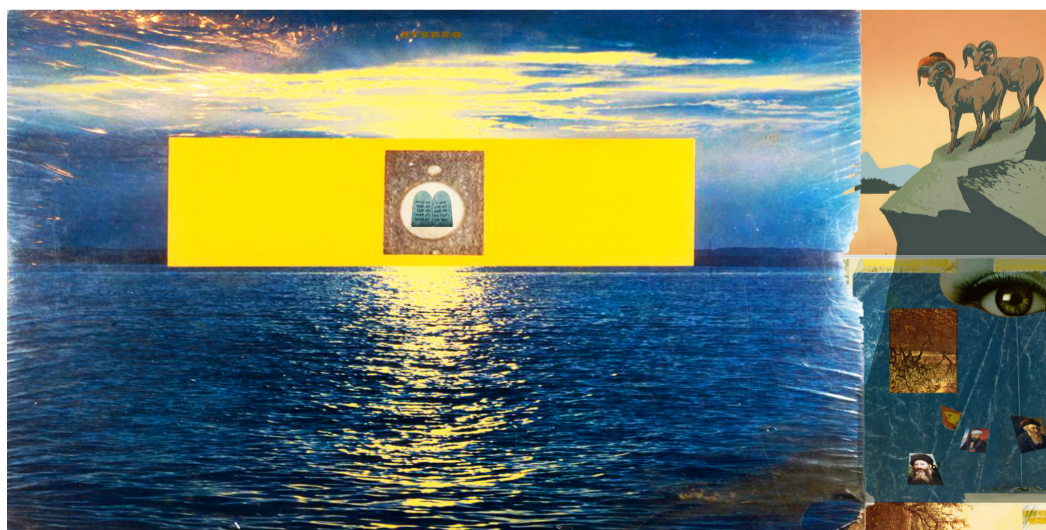
היכן פגשתם חוויה של דין אישי (או לאומי) שתרצו להסיר מעליכם?

פולקע (רגל עוף): איזו תורה תרצו "ללמוד על רגל אחת?" תורה הדרושה לך דווקא עכשיו, בלי זמן להעמקה, כזו שדי בה בקצרה כדי להמשיך בעזרתה בדרך?

כבד קצוץ (או גרסה צמחוניתי!):

1. היכן כבודכם "קצוץ", ותרצו לומר: "די"?

2. הכבד כמושב הכעס בגוף. כיצד תבחרו להזמין הכלה ופרידה מן הכעס?

שלומי צ'רקה | קול דממה

בין גליו של ים התורה עולה קול דממה דקה - השמש מאירה והסלעים ניצבים, עדות למפגש שבין יראה לרחמים, בין מבט האדם למבט האל

עריכה והפקה:

בית המדרש לרבנים ע"ש שכטר

schechter.org.il | 074-7800712

בתמיכתו האדיבה של מיזם יוצרים זיכרון

